

การศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ตของนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนสุนทรารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

The study of the effectiveness of the form of practicing trumpet of
Marching band student in Suranareewittaya School
Nakhonratchasima Province

สมนัสชนก นาคแท้¹ / มนัส วัฒนไชยยศ² / บรรจง ชลวิโรจน์³
Sumanutchanok Naktae / Manat Wattanachaiyot / Bunjong Cholviroj

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ตของนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนสุนทรารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อมทรัมเป็ต และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ต กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนทรารีวิทยา ที่ปฏิบัติเครื่องเป่าทรัมเป็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- 6 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 15 คน โดยวิธีเลือกกลุ่มแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพและการทดสอบและค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ต มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.67/82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ตก่อนการฝึกและหลังการฝึกปฏิบัติพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกปฏิบัติสูงกว่าก่อนฝึกปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ตอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการฝึกซ้อม, ทรัมเป็ต, วงโยธวาทิต

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

² รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) assess the effectiveness of the form of trumpet practice of marching band student in Suranareewittaya School Nakhonratchasima Province, 2) study the students' achievement before and after practicing trumpet. and 3) study the students' satisfaction toward the form of practicing trumpet. The research sample were 15 marching band students who were studying in the second semester, in academic year 2012 at Suranareewittaya school Nakhonratchasima Province, who had been selected by purposive sampling. The statistics formulae used for data analyses were percentage, mean, standard deviation, efficiency Validation and t-test.

The research findings were as follows : the effectiveness of the form practicing trumpet had efficiency at 82.67/82.78 which was higher than the fixed criteria of 80/80. The students' learning achievement after practicing the trumpet was higher than before practicing the trumpet at the statistical significance of .05. The students' satisfaction toward the form of the practicing the trumpet were at the highest level.

Keywords : The form of the practicing, trumpet, Marching Band

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ดนตรีเป็นกิจกรรมหนึ่ง ที่สามารถสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพชีวิตที่ดี ดังจุดเน้นที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ในนโยบายเรื่องทิศทางการจัดการศึกษาข้อที่ 4 คือ “มุ่งส่งเสริมการดนตรี กีฬา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งในด้านความเข้าใจในแนวความคิด กิจกรรม และการส่งเสริมบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประสานกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต” (ธนาคาร แพทย์วงศ์, 2541, น.1)

การแสดงดนตรีเป็นเรื่องของทักษะฝีมือ ซึ่งต้องมีความชำนาญในการปฏิบัติ การฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งที่นักดนตรีต้องกระทำจนกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของนักดนตรี ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง อาจพบปัญหาขณะฝึกซ้อม ซึ่งมีอยู่หลายปัจจัยด้วยกัน ปัจจัยเหล่านั้นอาจเกิดจากการที่นักดนตรีขาดความเข้าใจในการฝึกซ้อม ทำให้ไม่ทราบว่าควรฝึกซ้อมอย่างไรเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือของตัวเอง อีกปัญหาหนึ่งนักดนตรีไม่สามารถจัดตารางการฝึกซ้อมให้กับตัวเองได้ เพราะไม่ทราบว่าควรฝึกซ้อมอะไรก่อน ฝึกซ้อมอะไรหลัง นอกจากนี้ นักดนตรีต้องมีวินัยในการฝึกซ้อมต้องบังคับตัวเองให้การฝึกซ้อมเป็นไปตามตารางการซ้อมที่วางแผนเอาไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ จากที่กล่าวมาเป็นปัญหาหลักที่นักดนตรีมักพบเห็นในการฝึกซ้อม

ในปัจจุบันเยาวชนให้ความสนใจดนตรีในรูปแบบของวงโยธวาทิตเป็นจำนวนมาก และเนื่องด้วยผู้วิจัยได้เข้าร่วมกิจกรรมวงโยธวาทิตในจังหวัดนครราชสีมาอยู่บ่อยครั้ง ได้เห็นโรงเรียนต่างๆ ที่จัดกิจกรรมวงโยธวาทิตอยู่เป็นประจำ และวงโยธวาทิตหลายๆ โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา

ได้จัดกิจกรรมวงโยธวาทิตร่วมกันอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเองได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมดังกล่าวจึงได้สังเกตพฤติกรรมการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียน พบปัญหาที่เหมือนกันคือ เรื่องการฝึกซ้อมของนักเรียน นักเรียนไม่สามารถซ้อมด้วยตัวเองได้ นักเรียนจะรอซ้อมพร้อมกัน เนื่องจากนักเรียนไม่ทราบว่าควรซ้อมอะไรก่อนหลัง หรือไม่มีรูปแบบในการฝึกซ้อม และเหตุดังกล่าวทำให้นักเรียนที่เข้าร่วมบรรเลงเป็นวงโยธวาทิตขนาดใหญ่ไม่สามารถปฏิบัติการเล่นรวมวงได้ และจากที่ผู้วิจัยได้สังเกตนักเรียนแต่ละโรงเรียน เห็นว่านักเรียนโรงเรียนสุนารีวิทยาจะเป็นผู้นำในการปฏิบัติ เนื่องจากโรงเรียนสุนารีวิทยามีการจัดกิจกรรมวงโยธวาทิตอย่างต่อเนื่อง มีการประกวดแข่งขันและได้รับรางวัลมากมาย แต่ก็มีปัญหาในเรื่องการฝึกซ้อมเช่นเดียวกันกับโรงเรียนอื่นๆ ในจังหวัด ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้เล่นและผู้ฝึกสอนดนตรีประเภทเครื่องเป่าทรมเป็ต จึงสนใจทำการศึกษาและวิจัยในเรื่องการศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกซ้อมทรมเป็ตของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา ว่าเมื่อนักเรียนมีรูปแบบการฝึกซ้อมแล้วนักเรียนสามารถปฏิบัติเครื่องเป่าทรมเป็ตในเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกซ้อมทรมเป็ตของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ให้มีประสิทธิภาพทางการปฏิบัติทรมเป็ตตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนการฝึกและหลังการฝึกปฏิบัติทักษะตามรูปแบบการฝึกซ้อมทรมเป็ต

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรมเป็ต ของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีทรมเป็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา ปีการศึกษา 2555 โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นนักเรียนที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีทรมเป็ต และมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องเป่าทรมเป็ตขั้นพื้นฐาน สามารถอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น และสามารถปฏิบัติทรมเป็ตโดยเป่าไล่เสียงโน้ต ในบันไดเสียง C เมเจอร์ บันไดเสียง G เมเจอร์ และ บันไดเสียง F เมเจอร์ ได้ จำนวน 15 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง จะศึกษานักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา ปีการศึกษา 2555 ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีทรมเป็ต โดยใช้เวลาครั้งละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 ครั้ง มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรับผิดชอบในด้านการสร้างเครื่องมือ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิดของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสุนารีวิทยา ให้มีประสิทธิภาพผลการปฏิบัติทรมัมเปิดตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีการจัดเตรียมการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แบบประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด จากผู้เชี่ยวชาญ
 2. รูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบฝึกหัด (Exercise) หมายถึง แบบฝึกปฏิบัติเบื้องต้น ต้องปฏิบัติก่อน เพื่อเป็นการวอร์มหรืออบอุ่นร่างกาย และเป็นการสร้างกล้ามเนื้อปาก
 - 2.2 เพลงฝึกหัด (Etude) หมายถึง บทฝึกปฏิบัติทั้งเพลงทั้งแบบฝึกหัด เป็นบทฝึกที่มีประโยคเพลงแบบง่าย
 - 2.3 บทเพลง (Piece) หมายถึง บทเพลงที่จะใช้นำมาประเมินนักเรียน
 3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกปฏิบัติทรมัมเปิดด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด ผู้วิจัยใช้บทเพลง The Ultimate Warm-up เพื่อเป็นการทดสอบนักเรียน
 4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิดของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา
- การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยรวบรวมข้อมูลนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา ปีการศึกษา 2555 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีทรมัมเปิด มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องเป่าทรมัมเปิดขั้นพื้นฐาน สามารถอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น และสามารถปฏิบัติทรมัมเปิดโดยเป่าไล่เสียงโน้ต ในบันไดเสียง C เมเจอร์ บันไดเสียง G เมเจอร์ และบันไดเสียง F เมเจอร์ ได้ จำนวน 15 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
2. ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยการหาค่า E1/E2
3. สถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยการหาค่า t-test

ผลการวิจัย

ตาราง แสดงผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด

เนื้อหา	แบบฝึกปฏิบัติระหว่างฝึกซ้อม			แบบฝึกปฏิบัติวัดประสิทธิภาพ			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
รูปแบบการฝึกซ้อม	60	49.60	82.67	60	49.67	82.78	82.67/82.78

จากตาราง แสดงผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง มีค่าเท่ากับ 82.67/82.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด เป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ คือ 80/80

ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตามรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด

คะแนนทดสอบ	N	คะแนน	\bar{X}	S.D.	T	Sig.
ก่อนฝึก	15	60	28.80	1.207	34.297*	0.000
หลังฝึก	15	60	49.67	1.988		

* $P < .05$ มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตามรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด ก่อนการฝึกซ้อมรูปแบบการปฏิบัติทรมัเปิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 28.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.20 และหลังการฝึกปฏิบัติด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 49.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.98 และที่ค่า t เท่ากับ 34.29 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติทรมัเปิดหลังการฝึกปฏิบัติด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด สูงกว่าก่อนฝึกปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางแสดงผลการประเมินความพึงพอใจรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิดของนักเรียน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับ
1.นักเรียนชอบบรรยากาศการฝึกซ้อมทรมัเปิดแบบเดี่ยว	3.80	0.91	มาก	7
2.นักเรียนชอบบรรยากาศการฝึกซ้อมทรมัเปิดแบบกลุ่ม	4.13	0.81	มาก	5
3.มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในกลุ่มดีขึ้นขณะฝึกซ้อม	4.20	0.75	มาก	4
4.แบบฝึกหัด (Exercise) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม	4.27	0.68	มาก	3
5.เพลงฝึกหัด (Etude) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม	4.13	0.88	มาก	5
6.บทเพลง (Piece) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม	4.47	0.62	มาก	2
7.นักเรียนพอใจกับผลการประเมินการฝึกซ้อมของตนเอง	4.60	0.49	มากที่สุด	1
รวม	4.25	0.77	มาก	

จากตาราง ผลการประเมินความพึงพอใจต่อระบบการฝึกซ้อมแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิดของ วงโยธวาทิตโรงเรียนสุนรรวิวิทยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.77) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ระดับมาก 6 ข้อ โดยมีนักเรียนพอใจกับผลการประเมินการฝึกซ้อมของตนเอง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) มีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ มีบทเพลง (Piece) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.624) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนชอบบรรยากาศการฝึกซ้อมทรมัเปิดแบบเดี่ยว ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิดของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนรรวิวิทยา จังหวัดนครราชสีมา (E1/E2) มีค่าเท่ากับ 82.67/82.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตามรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด ก่อนการฝึกทักษะรูปแบบการปฏิบัติทรมัเปิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 28.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.20 และหลังการฝึกปฏิบัติด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 49.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.98 และที่ค่า t เท่ากับ 34.29 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติทรมัเปิดหลังการฝึกปฏิบัติด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัเปิด สูงกว่าก่อนฝึกทักษะทรมัเปิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติทรมัมเปิดของนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนสุนทรารวีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าในภาพรวม นักเรียนมีระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิดของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนทรารวีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด

จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิดของนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนสุนทรารวีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา (E1/E2) มีค่าเท่ากับ 82.67/82.78 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติทรมัมเปิดและทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ร้อยละ 82.67 และได้คะแนนจากการปฏิบัติหลังเรียน ร้อยละ 82.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 สอดคล้องกับ วณิลัตตาดกมล (2542, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ้ำร้องประสานเสียง ในรายวิชา MSID 102 มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน แบบฝึกหัดซ้ำร้องประสานเสียงในรายวิชา MSID 102 การซ้ำร้องประสานเสียง ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนภาคทฤษฎีร้อยละ 90.08 ภาคปฏิบัติร้อยละ 87.04 และผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบหลังเรียนภาคทฤษฎีร้อยละ 95.60 ภาคปฏิบัติร้อยละ 90.20

และยังมีความสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ หัตยา แผ่นชัยภูมิ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง โครงสร้างฉันทลักษณ์ ทางดนตรีผ่านทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษา

ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยพายัพ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนเรื่อง โครงสร้างฉันทลักษณ์ทางดนตรีผ่านทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 88.87/86.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตามรูปแบบการฝึกปฏิบัติทรมัมเปิด ก่อนการฝึกซ้อมรูปแบบการปฏิบัติทรมัมเปิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 28.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.20 และหลังการฝึกปฏิบัติด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 49.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.98 และทีค่า t เท่ากับ 34.29 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติทรมัมเปิด หลังการฝึกปฏิบัติด้วยรูปแบบการฝึกซ้อมทรมัมเปิด สูงกว่าก่อนฝึกปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ ชัยวัฒน์ พรพัฒนานุกูล (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องลมทองเหลือง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องลม

ทองเหลือง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องลมทองเหลือง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ต

นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.77) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ระดับมาก 6 ข้อ โดยมีนักเรียนพอใจกับผลการประเมินการฝึกซ้อมของตนเอง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) มีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ บทเพลง (Piece) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.624), แบบฝึกหัด (Exercise) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.68), มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในกลุ่มดีขึ้นขณะฝึกซ้อม ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.75), นักเรียนชอบบรรยากาศการฝึกซ้อมทรัมเป็ตแบบกลุ่ม ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81), เพลงฝึกหัด (Etude) มีความน่าสนใจต่อการฝึกซ้อม ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.88), ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนชอบบรรยากาศการฝึกซ้อมทรัมเป็ตแบบเดี่ยว ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. ควรมีการใช้รูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ตในการฝึกปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ
2. ในการฝึกปฏิบัติทักษะทรัมเป็ตโดยใช้รูปแบบการฝึกซ้อมนั้น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจะตื่นตัวกับการฝึกซ้อม ดังนั้น นักเรียนที่ฝึกปฏิบัติทรัมเป็ตโดยใช้รูปแบบการฝึกซ้อม จึงควรเผยแพร่ให้กับสมาชิกใหม่หรือสมาชิกที่ยังไม่ทราบรูปแบบการฝึกซ้อมให้เข้าใจ เพื่อที่นักเรียนเหล่านี้จะได้นำรูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ตที่ได้ มาลองฝึกปฏิบัติ
3. โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรม ช่วยเหลือและจัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกปฏิบัติทักษะของนักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้สร้างสรรค์ผลงานด้านดนตรีที่มีคุณภาพและสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรขยายเนื้อหาและเวลาในการใช้รูปแบบการฝึกซ้อมทรัมเป็ต เพื่อที่ผู้เรียนจะได้มีศักยภาพและความชำนาญในการบรรเลงดนตรีเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชัยวัฒน์ พรวัฒนานุกูล. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องลมทองเหลือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธนาการ แพทย์วงศ์. (2541). การศึกษาแผนการฝึกและการคัดเลือกนักดนตรี สำหรับ วงโยธวาทิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วณิ ลัดดาภรณ์. (2542). การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ้ำร้องประสานเสียง ในรายวิชา MSID 102 มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- หทัยา แผ่นชัยภูมิ. (2542). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง โครงสร้างฉันทลักษณ์ ทางดนตรีผ่านทักษะการฟัง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยพายัพ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.